

INTERVENCIÓ ORDENANCES FISCALS 2005

14 d'octubre de 2004

Senyora alcaldessa, senyores i senyors regidors, senyores i senyors.

Voldria començar la meua intervenció fent referència a un article del passat 4 de juny del diari Avui, que publicava una informació que els recomano que llegeixin, si no ho han fet ja.

L'esmentada notícia es feia ressò d'un informe econòmic sobre la demarcació de Barcelona, encarregat a la Universitat de Barcelona per la Cambra de Comerç i la Diputació.

De les interessants conclusions d'aquest estudi territorial, en destacava una: que els municipis que cobren menys impostos guanyen més ocupació, o el que és el mateix: que els municipis amb els impostos més alts són els que creen menys ocupació.

L'informe posava Badalona com a exemple d'aquest argument. Amb l'IBI més car de tota la demarcació de Barcelona, la nostra ciutat ha registrat ens els darrers 10 anys uns índexs de creació de nova ocupació molt modestos –al voltant del 2% de mitjana-, mentre que altres ciutats amb impostos molt més baixos han gaudit de creixements d'ocupació de fins al 7%.

És aquesta una primera reflexió que els volia traslladar per a posar de manifest que la política fiscal no només ha de fer-se, com el senyor Serra ens deia fa un any, “per quadrar les obligacions que tenim” (Acta sessió núm. 15, de 16-10-03. Pàg. 122), sinó que s'ha d'articular pensant també en com la política fiscal pot incidir positivament en el mercat laboral i en el teixit econòmic d'una ciutat com la nostra.

Davant una fiscalitat recaptadora, que busca quadrar els números, nosaltres apostem per una fiscalitat dinamitzadora, que permeti aconseguir més recursos per l'augment de la riquesa i l'activitat econòmica. Segurament la nostra és una opció més arriscada que la d'aquest govern, però no hi ha dubte que quan surt bé, la ciutat –i el propi Ajuntament- se'n beneficia.

Dit això, deixin-me que faci referència a algunes de les ordenances fiscals que avui ens porten a aprovació inicial.

Començaré per una que no es presenta: l'ordenança fiscal reguladora de l'Impost de Béns Immobles, l'IBI, que aparentment no pateix cap modificació. Però que ningú s'enganyi: encara que no hi hagi un dictamen sobre aquest impost, l'any vinent la contribució pujarà una mitjana del 4,54%. Si bé és cert que no es toca el tipus, sí que es modifica a l'alça el valor cadastral de la base liquidable, per la qual cosa els ciutadans pagarem més IBI.

Així doncs, aquest increment serà superior a l'IPC. I per altra banda, es donarà a la ciutat de la demarcació de Barcelona que ja té l'IBI més car, com deia abans segons el darrer informe territorial encarregat per la Cambra de Comerç i la Diputació de Barcelona. Insisteixo: segons el darrer informe encarregat per la Cambra i la Diputació. No és una invenció del senyor Aznar ni fruit de la demagògia de cap altre polític de l'oposició.

Vostès afirmen que congelen l'Impost de Vehicles. I és cert que ho fan. Però no s'oblidin que ho fan perquè ja no el poden pujar més. Estan al límit de la legalitat i, en conseqüència, la congelació és obligada, no pas volguda. També els vull dir que la congelació dels impostos no és l'única via. Hi ha també la possibilitat de baixar-los, que és una opció ben possible quan es té un impost tan alt. Per tant, els anuncio que votarem en contra d'aquest dictamen, perquè a més creiem que podria anar més enllà en el capítol de bonificacions.

La taxa dels encants la congelen, tal i com des de CiU els vàrem demanar l'any passat, donada la situació d'aquest col·lectiu, afectat per les obres de construcció de diverses infraestructures. Res a dir, doncs, en relació a aquest tema. Ho votem a favor.

Pel que fa a l'impost de construccions, instal·lacions i obres, que vostès també congelen, els anunciem la nostra abstenció, tot animant-los a controlar aquest àmbit, ja que ens dóna la sensació que en moltes obres que es fan a la ciutat no es paga ni aquest impost ni cap altra taxa, emparades pel poc control administratiu que s'exerceix des de l'Ajuntament.

També ens abstenim amb la zona blava, ja que entenem que vostès ens presenten una congelació fictícia, que es produeix després d'un increment del 7,5% per al 2004, el qual hauria d'haver estat com a molt del 3,5%. Vostès han concentrat el creixement dels anys 2004 i 2005 en el primer any, per la qual cosa això que avui votem no és, en realitat, cap congelació, ja que l'any 2004 hem pagat amb escreix el 2005.

Pel que fa a la resta d'impostos i taxes, els anunciem la nostra abstenció, excepte en la grua i les llicències urbanístiques, sobre els quals anuncio el nostre vot contrari.

No podem estar d'acord amb l'increment de la grua, que comença a situar-se al nivell de les principals capitals de l'Estat. No podem estar d'acord amb unes taxes de llicències urbanístiques que no es corresponen amb el servei que es mereixen els ciutadans de Badalona. En aquest punt, en el de les llicències, els anunciem que presentarem una al·legació per tal que quan la tramitació de la llicència sol·licitada es demori s'apliqui una escala de descompte per la qual es tornin una part o tots els diners al ciutadà en cas que l'Ajuntament sobrepassi el termini de resolució.

Aquesta és una de les al·legacions que pensem presentar a la proposta inicial d'ordenances fiscals que avui se sotmet a votació. Els presentarem algunes al·legacions més, amb la qual cosa esperem millorar-la i poder votar afirmativament algunes d'aquestes propostes de modificació de taxes i impostos per al 2005. La nostra voluntat és dialogar amb vostès per mirar de millorar la fiscalitat d'aquesta ciutat.

Ens abstenim, doncs, en totes les propostes que ens formulen, excepte en la de l'impost de vehicles, la grua i les llicències urbanístiques, que votem en contra, i la congelació de la taxa dels encants, que votem a favor.

Som una ciutat amb impostos elevats. També és cert que som un Ajuntament que presta molts serveis. Això no els ho neguem. És el mèrit d'una ciutadania que no s'ha conformat amb una administració local que figuri, una gent que ha volgut que els Ajuntaments també actuïn.

Ara bé, el que també és veritat, i això no ho poden negar, és que potser estem arribant al límit. Convé, doncs, reflexionar sobre si cal un canvi de rumb que ens permeti ingressar més recursos a partir de la generació de més riquesa, a partir de l'estimulació dels agents socials perquè creïn més ocupació i, en conseqüència, més desenvolupament econòmic. I això passa necessàriament per una política fiscal pro-activa, dinamitzadora, que vagi més enllà de la vessant recaptadora. En paral·lel a la urgent reflexió sobre el model de gestió i organització municipal, cal que ens proposem millorar un model fiscal recaptador

que, com deia al principi, és un obstacle per al nostre desenvolupament econòmic.

Moltes gràcies.